Związek Wyzwolenia Polski Wygrał Sprawę w Sądzie

SĄD ORZEKŁ, IŻ AMERYKAŃSKI ZWIĄZEK WYZWOLEŃIA POLSKI JEST PEŁNOPRAWNYM WŁAŚCICIELEM DEPOZYTU W BANKU LIBERTY STATE

Sędzie Gronkowski Wskazuje, Iż Fundusze z Ofiar Publicznych Winny Być Użyte Według Woli Ofiarodawców

PRZED KILKUNASTU DNIAMI odbył się w Sądzie Pokoju w Hamtramck proces, wniesiony przez Związek Odrodzenia Polski, w imieniu którego występował prezes, p. Piotr Dwornicki, adwokatem zaś był p. Zenon Pietkiewicz. Wdrożona przez Związek Odrodzenia Polski Sprawa sądowa miała na celu uzyskanie zezwolenia sądu na przyznanie wspomnianej powyżej organizacji $216.65, która to suma znajduje się jako depozyt w banku Liberty State i zapisaną jest na imię Związku Wyzwolenia Polski.

Sprawa ta wzbudziła wielkie zainteresowanie wśród osób czynnych w organizacjach polskich. Chodziło tu o wyjaśnienie strony legalnej, gdyż Związek Odrodzenia Polski starał się udowodnić, że Związek Wyzwolenia Polski, na imię którego pieniądze w Banku Liberty State są zapisane, już nie istnieje. Adwokat strony skarżącej starał się przedstawić dowody, iż obydwie organizacje, to jest Związek Odrodzenia Polski i Związek Wyzwolenia Polski połączyły się i działają pod nazwą Związku Odrodzenia i na tej podstawie, do tej ostatnio wymienionej organizacji, należą wszystkie pasywa i aktywy.

Sędzia Mikołaj Gronkowski, zdając sobie sprawę, iż kwestja sporna jest nadzwyczaj poważną, chodzi bowiem o pieniądze publiczne, które winny być użyte na ten cel, na który ofiarodawcy je złożyli, poświęcił bardzo wiele czasu na uważne przestudiowanie dowodów złożonych przez obydwie strony, jak również i wysłuchanie świadków. Po szczegółowem zbadaniu spornej kwestii, sędzia Gronkowski wydał następujące orzeczenie:

Decyzja Sądu

— Z dowodów przedłożonych, Sąd zdołał się upewnić, że przed 5-ym kwietnia 1941 roku, istniało stowarzyszenie pod nazwą Amerykański Związek Wyzwolenia Polski, w Detroit, Michigan, Oddział No. 18, prezesem którego był pan Piotr Dwornicki. Oddział ten był cząstką macierzystej organizacji, posiadającej swą główną kwaterę w Chicago, Ill. Organizacja ta utworzona została w Cleveland, Ohio 1 i 2 września 1940 roku. Wśród wzniosłych celów, jakie posiadała, znajdowała się sprawa niesienia pomocy narodowi polskiemu w jego walce o wolność, jak również w podniesieniu kultury i życia gospodarczego Amerykanów pochodzenia polskiego, wreszcie praca dla rządu Stanów Zjednoczonych w myśl Konstytucji tego kraju. Reguły i Konstytucja tej organizacji przewidywały, że podczas trwania tej wojny konwencje organizacyjne odbywać się będą co roku po sześcio-tygodniowem uprzedniem orędziu, wyznaczającem datę konwencji.

— Zdaje się być widocznem, iż dyrekcja rzeczonej organizacji macierzystej miała swe zebranie w Chicago, Ill. 9-go marca 1941 i zostało tam postanowionem, aby konwencja odbyła się w dniach 5 i 6 kwietnia (1941), w Buffalo, N. Y. Na tę konwencję w Buffalo Oddział 18 z Detroit wysłał swych delegatów.

— Z druków, rozesłanych przez organizatorów tej konwencji w Buffalo, zdaje się być widocznem, iż organizatorzy przewidywali burzliwość konwencji oraz, że duch miłosierdzia i miłości bratniej, któremi organizacja przyrzekała się powodować, stać się mogą snem nocy letniej.

— Sąd ten nie jest zainteresowany kontrowersją, jaka powstała wśród członków tej organizacji. Natomiast obchodzi go sprawa własności i przynależności majątkowych i wskutek tego nie będzie wchodzić w szczegóły, które spowodowały rozłam w szeregach organizacji.

Nielegalnie Odbyta Konwencja

— Konwencja w Buffalo odbyła się, jak zaznaczyliśmy powyżej, w kwietniu dnia 5 i 6 1941 roku. Na tej konwencji zdecydowana została zmiana nazwy organizacji z Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski na Związek Odrodzenia Polski.

— Na zebraniu, odbytem 18 kwietnia 1941, detroiccy delegaci złożyli sprawozdanie członkom swego Oddziału o postanowieniu rzeczonej konwencji. Gdy sprawozdanie zostało zdane, rozpętała się burza pomiędzy członkami. Niektórzy z nich byli zwolennikami rezolucyj powziętych na konwencji w Buffalo, inni je potępiali. Protokół z tego posiedzenia głosi, że przeciwnicy zmuszeni zostali do opuszczenia sali wobec większości im przeciwnej. Od tego czasu rozpoczyna się ostateczny i beznadziejny rozłam w tej organizacji. Protokół nie wykazuje natomiast, jak wielu członków pozostało na sali po opuszczeniu jej przez niezadowolonych. Protokół nie powiada, czy obrady były prowadzone dalej, pomimo opuszczenia sali przez członków oraz czy pozostali na sali przeprowadzili rezolucję, którąby przyjęła uchwały powzięte na konwencji w Buffalo, a tem samem przyjęłaby nową nazwę organizacji, to jest — Związek Odrodzenia Polski.

Niedokładne Protokóły Związku Odrodzenia Polski.

— 10 maja 1941 roku, odbyło się drugie zebranie Oddziału 18go tej organizacji, która wciąż istniała pod nazwą Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski. Posiedzenie to zostało zwołane przez prezesa, p. Piotra Dwornickiego. Liczby delegatów oraz nazwiska członków obecnych nie są podane. Sprawozdanie z Konwencji w Buffalo odczytane zostało przez prezesa. Wówczas jednogłośnie uchwalone zostało zmienienie nazwy z Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski na Związek Odrodzenia Polski.

— Protokół powiada atoli, że kilku członków Oddziału 18-go opuściło posiedzenie bez czekania na uchwałę większości. Izba jednogłośnie uchwaliła wykreślić ich nazwiska z listy członkowskiej. Wzmianki te zaczerpnięte są z książki sekretarza strony oskarżającej.

— Ostatni protokół datowany jest dnia 16go czerwca 1941 r., w książce protokólarnej. Wskazuje to Sądowi, iż od tego czasu Związek Odrodzenia Polski nie miał posiedzenia — aż do daty rozprawy sądowej.

Dokładnie Sprawozdania Związku Wyzwolenia Polski

— Badanie książki protokólarnej sekretarza Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski ujawnia, iż posiedzenie członków Oddziału 18-go odbyło się 3-go maja 1941 r. oraz, że posiedzenia odbywały się regularnie aż do 17 kwietnia 1942 r. oraz, że ta organizacja prowadziła bez przerwy swą działalność. Protokóły z każdego posiedzenia Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski zdają się być całkowite i systematyczne. Poza tem książka sekretarza finansowego wykazuje, iż Amerykański Związek Wyzwolenia Polski posiada 58-miu pełnoprawnych członków, należących [illegible]ej organizacji.

Z drugiej zaś strony niema przedłożonych dowodów, aby Związek Odrodzenia Polski wykazać się mógł listą członkowską tej organizacji. Sąd nie ma ważkiego dowodu stwierdzającego istnienie rzeczonej organizacji. Wszystko to, co Sąd zdołał stwierdzić jest, że organizacja ta pozostawała w stanie śpiączki od 16 czerwca 1941 roku.

Uchwały Konwencji w Buffalo Są Bez Prawnego Znaczenia.

— Legalne punkty, wynikające z tej sprawy, są — zdaniem Sądu — następujące:

— Czy konwencja w Buffalo, odbyta 5 i 6 kwietnia 1941. była zgodną z konstytucją Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski?

— Odpowiedź Sądu jest przecząca.

— Konstytucja przewiduje, iż konwencja odbywać się powinna na mocy orędzia wydanego na 6 tygodni przed datą konwencji. Widocznem zaś jest z dowodów przedłożonych, iż orędzie nastąpiło zaledwie w czterech tygodniach przed datą konwencji. Z tego wynika, iż rezolucje, powzięte na tej nieprawidłowo zwołanej konwencji, nie obowiązują członków Oddziału 18, o ile dotyczy to zmiany nazwy organizacji.

— Czy rezolucje powzięte na posiedzeniach w dniach 3 maja i 18 kwietnia 1941, prawnie obowiązują co do zmiany nazwy i charakteru tej organizacji oraz co do zmuszenia członków, którzy nie zgodzili się z organizatorami konwencji w Buffalo?

— Odpowiedź Sądu na tę kwestję jest równiej przecząca.

— Jakkolwiek faktem jest, iż większość rządzi, są jednak wyjątki, wymagające dwóch trzecich większości głosów do przeprowadzenia zmian zasadniczych. Zmiana nazwy organizacji oraz jej charakteru jest najwięcej zasadniczą kwestją.

— Urzędnicy każdej organizacji są zobowiązani do protokółowania pewnego i dokładnego życzeń członkowstwa. Sekretarz protokółowy winien okazać specjalną uwagę protokółując liczbę głosów oddanych oraz liczbę członków obecnych. Tych zaś faktów niema w protokółach, które Sądowi dane były pod rozwagę.

— Każda organizacja, zajmująca się zbieraniem danin na cele dobroczynne, bierze na siebie święty obowiązek, aby zebrane fundusze nie były roztrwonione albo też nie były obrócone na inne cele tylko na te. na które złożyli je ofiarodawcy. Ogół, czyniąc takie daniny, wiedziony jest sympatją do szlachetnych celów i wskutek tego powinien być zabezpieczony.

Związek Wyzwolenia Polski Prawnym Posiadaczem

— Główne fundusze strony oskarżonej skolektowane zostały przez zapobiegliwych i dobrze myślących członków Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski, oraz ogół, składając te daniny, czynił to z tą intencją, że fundusze zebrane będą użyte zgodnie z celami tej organizacji. Skoro niezadowoleni członkowie odpadli od macierzystej organizacji w sposób niezgodny z prawem, a poza tem zaś gdy członkowie ci pod płaszczykiem patriotyzmu chcą pozyskać kontrolę nad fundaszami zebranemi przez właściwą organizację, byłoby przeciwnem dobru publicznemu, gdyby Sąd poparł tego rodzaju żądania wbrew życzeniu ogółu.

— Na mocy dowodów, na które Sąd powoływał się powyżej, Sąd orzeka, iż rzeczony Amerykański Związek Wyzwolenia Polski posiada prawo do funduszu w sumie $216.65, które obecnie zdeponowane są w banku Liberty State. Sąd orzeka, iż fundusze te zdeponowane zostały przez Amerykański Zwiazek Wyzwolenia Polski przed konwencją w Buffalo.

— Wobec tego strona skarżąca, Związek Odrodzenia Polski, nie posiada żadnych praw do tego funduszu, który stanowi własność bezwzględną Amerykańskiego Związku Wyzwolenia Polski.